RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 63.957/1/V
van 29 augustus 2018

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2006 houdende de erkenning en subsidiëring van huurdersorganisaties en het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2012 houdende bepaling van de erkennings- en subsidievoorwaarden van sociale verhuurkantoren en tot opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2006 houdende bepaling van de toekenning van VIA-subsidies aan de gesubsidieerde huurdiensten’

‡LW-CJISODFDI-GDJFHMW‡

Op 18 juli 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 3 september 2018,(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2006 houdende de erkenning en subsidiëring van huurdersorganisaties en het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2012 houdende bepaling van de erkennings- en subsidievoorwaarden van sociale verhuurkantoren en tot opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2006 houdende bepaling van de toekenning van VIA-subsidies aan de gesubsidieerde huurdiensten'.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 21 augustus 2018. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Carlo ADAMS en Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pierrot T'KINDT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 augustus 2018.

*

(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

‡LW-CJISODFDI-GDJFHMW‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het merendeel van de bepalingen van het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt tot het wijzigen van het besluit van 20 juli 2012 ‘houdende bepaling van de erkennings- en subsidievoorwaarden van sociale verhuurkantoren’ (hoofdstuk 2 van het ontwerp dat de artikelen 3 tot 18 omvat).

De wijzigingen die het ontwerp beoogt aan te brengen in het besluit van 20 juli 2012 houden onder meer een aanpassing in van bepaalde definities met het oog op een verruiming van het begrip “frictieleegstand” en van het werkingsgebied van de sociale verhuurkantoren. Daarnaast strekken de ontworpen wijzigingen ertoe om het conformiteitsonderzoek van de door de sociale verhuurkantoren verhuurde woningen facultatief te maken, voorzien zij in nieuwe aanvullende voorwaarden voor de erkenning als sociaal verhuurkantoor en in nadere regels voor de interne controle van dergelijke kantoren, en verplichten ze de sociale verhuurkantoren om, benevens een jaarverslag, tevens een financiële planning op te maken. Er worden een aantal nieuwe subsidievormen ingevoerd waaronder de groeisubsidie en de aanvullende subsidie voor kosten verbonden aan externe bijstand. Tevens worden diverse bepalingen betreffende de toekenning en de betaling van bestaande subsidies gewijzigd en worden bepalingen betreffende de reservevorming met niet aangewende saldi van bepaalde subsidies en de boekhoudings- en rapporteringsverplichtingen van de sociale verhuurkantoren vervangen. Het besluit van 20 juli 2012 wordt aangevuld met een regeling inzake de verplichte gespecialiseerde externe bijstand van de sociale verhuurkantoren.

Benevens het voornoemde besluit van 20 juli 2012 worden, in beperktere mate, tevens een aantal wijzigingen aangebracht in het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2006 ‘houdende de erkenning en subsidiëring van huurdersorganisaties’ (hoofdstuk 1 van het ontwerp dat de artikelen 1 en 2 omvat). Met deze wijzigingen wordt beoogd om de bedragen van de basissubsidie-enveloppe voor de provinciale huurdersorganisaties aan te passen en om artikel 12 van het besluit, in verband met het indexeren van de subsidie-enveloppes, te vervangen.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 15 december 2006 ‘houdende de toekenning van VIA-subsidies aan de gesubsidieerde huurdiensten’ wordt opgeheven (artikel 19 van het ontwerp).

3.1. De ontworpen regeling kan in beginsel worden geacht rechtsgrond te vinden in de artikelen 56 en 58 van het decreet van 15 juli 1997 ‘houdende de Vlaamse Wooncode’ (hierna:

‡LW-CJISODFDI-GDJFHMW‡

Vlaamse Wooncode), naar welke bepalingen wordt verwezen in het eerste lid van de aanhef van het ontwerp. Bijkomend moet nochtans worden gewezen op het hierna volgende.

3.2.1. Voor de vervanging van artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2012 (artikel 5 van het ontwerp), dat bepalingen bevat in verband met de woningkwaliteit, wordt rechtsgrond geboden door artikel 5, § 4, van de Vlaamse Wooncode, op grond waarvan de Vlaamse Regering de criteria en de procedure bepaalt om de conformiteit vast te stellen van een woning met de vereisten en normen die ervoor gelden op het vlak van kwaliteit.

3.2.2. Voor de invoeging van een hoofdstuk 5/1, "Aanvullende subsidie voor kosten die verbonden zijn aan externe bijstand", in het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2012 (artikel 16 van het ontwerp), dient als rechtsgrond mede een beroep te worden gedaan op delegatiebepalingen die zijn vervat in artikel 56*bis*, §§ 2 en 4, van de Vlaamse Wooncode.

3.2.3. De opheffing, bij artikel 4 van het ontwerp, van hoofdstuk 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2012, dat enkel bestaat uit een artikel 2 waarvan de inhoud in de Vlaamse Wooncode werd overgenomen in artikel 56, § 2, derde en vierde lid, ervan, is een inherent gevolg van die overname. Artikel 4 van het ontwerp kan bijgevolg geacht worden om rechtsgrond te vinden in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen', waaraan de Vlaamse Regering een algemene bevoegdheid ontleent tot uitvoering van de decreten, gelezen in samenhang met artikel 56, § 2, derde en vierde lid, van de Vlaamse Wooncode.

3.2.4. Voor de vervanging van hoofdstuk 6 van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2012 (artikelen 17 en 18 van het ontwerp) kan als rechtsgrond een beroep worden gedaan op artikel 57 van het decreet van 8 juli 2011 'houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof', in zoverre de Vlaamse Regering daarin wordt opgedragen om de regels vast te stellen voor de terugvordering van subsidies.

3.2.5. De laatste zin van het ontworpen artikel 4, eerste lid, 1°, van het besluit van 20 juli 2012 (artikel 6 van het ontwerp) luidt:

> "Als het sociaal verhuurkantoor het opgelegde groeipad niet realiseert, kan de minister, na het sociaal verhuurkantoor te hebben gehoord en na mededeling aan de Vlaamse Regering, beslissen dat het sociaal verhuurkantoor geen nieuwe inhuurnemingen in de betreffende gemeente meer kan overeenkomen en de gemeente toevoegen aan het werkingsgebied van een ander sociaal verhuurkantoor".

Het verbod voor een sociaal verhuurkantoor om in een gemeente nieuwe inhuurnemingen overeen te komen en de toevoeging van die gemeente aan het werkingsgebied van een ander sociaal verhuurkantoor komen neer op sanctiemaatregelen die niet kunnen worden geacht voort te vloeien uit 56*bis*, § 2, van de Vlaamse Wooncode. Daarenboven wordt de Vlaamse Regering er, wat de sociale verhuurkantoren betreft, in artikel 56*bis*, § 4, van dezelfde Wooncode, uitsluitend toe gemachtigd om voor de sancties bepaald in onder meer paragraaf 2 van dat artikel de nadere regels en procedure vast te leggen. De voornoemde gevolgen die zijn verbonden aan het niet realiseren van het opgelegde groeipad stroken bovendien niet met de

‡LW-CJISODFDJ-GDJFHMW‡

sancties waarin artikel 56*bis*, § 2, 2° en 3°, van de Vlaamse Wooncode voorziet.[1] De bevoegdheid tot toevoeging van een gemeente die al behoort tot het werkingsgebied van een erkend sociaal verhuurkantoor aan het werkingsgebied van een ander sociaal verhuurkantoor spoort tot slot niet met de erkenningsvoorwaarde die wordt omschreven in artikel 56, § 4, 3°, van de Vlaamse Wooncode.

Uit wat voorafgaat volgt dat voor de laatste zin van het ontworpen artikel 4, eerste lid, 1°, van het besluit van 20 juli 2012 in de huidige stand van de regelgeving geen voldoende rechtsgrond kan worden gevonden en geen doorgang kan vinden zonder een voorafgaande aanpassing van de Vlaamse Wooncode op dit punt.

VORMVEREISTEN

4. Het ontwerp bevat diverse bepalingen die betrekking hebben op nieuwe vormen van subsidies of op wijzigingen van de toekenningsvoorwaarden ervan. Aan de gemachtigde werd daarom gevraagd of de ontworpen regeling in het licht van die vaststelling niet diende te worden aangemeld bij de Europese Commissie op grond van artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU). De gemachtigde beantwoordde deze vraag als volgt:

> "Wat betreft staatssteun kan worden verwezen naar het standpunt weergegeven in de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot wonen (Parl.St. Vl.Parl., 2015-2016, nr. 814/1, p. 12-13). Om de daar vermelde redenen kan de sociale huur, rekening houdend met het relatieve belang van alle elementen, beschouwd worden als een niet-economische dienst van algemeen belang."

De door de gemachtigde verstrekte toelichting ten spijt, lijkt het de Raad van State, afdeling Wetgeving, niet bij voorbaat uit te sluiten dat de in het ontwerp vervatte subsidieregelen ten aanzien van sociale verhuurkantoren zouden kunnen worden uitgelegd als steunmaatregelen aan ondernemingen in de zin van de artikelen 107 tot 109 VWEU zodat daarvoor, eventueel in overleg met de diensten van de Europese Commissie, het best zekerheid zou worden verworven over de vraag of in dat verband al dan niet een aanmelding is vereist op grond van artikel 108, lid 3, VWEU. Dergelijke benadering is des te meer verdedigbaar in het licht van het belang van de sanctie in geval van een onterechte niet-aanmelding, namelijk dat de steun *per se* nietig is, zelfs indien deze verenigbaar verklaard zou kunnen worden met het Unierecht als ze correct werd aangemeld.

[1] Daarbij wordt het sociaal verhuurkantoor respectievelijk verplicht "tot opmaak van een verbeterplan", als maatregel op zich, en "om, met het oog op continuïteit van de activiteiten, tijdelijk samen te werken met een ander sociaal verhuurkantoor". De aldus omschreven verplichtingen refereren niet aan activiteiten die worden opgegeven of overgelaten aan een ander sociaal verhuurkantoor.

‡LW-CJISODFDJ-GDJFHMW‡

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

5. Rekening houdend met hetgeen in dit advies wordt opgemerkt met betrekking tot de rechtsgrond voor de ontworpen regeling, dient de aanhef van het ontwerp aan te vangen met een nieuw toe te voegen lid, luidende:

"Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, artikel 20;".

Daarnaast dient in het lid van de aanhef waarin wordt gerefereerd aan de artikelen 56 en 58 van de Vlaamse Wooncode – dat het tweede lid dient te worden – tevens melding te worden gemaakt van de artikelen 5, § 4, en 56*bis* van de voornoemde Wooncode.

Vervolgens moet, onmiddellijk na het laatstgenoemde lid van de aanhef, een nieuw lid worden ingevoegd, luidende:

"Gelet op het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof, artikel 57;".

Artikel 2

6. Met betrekking tot de regeling die inzake indexkoppeling is vervat in het ontworpen artikel 12 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 september 2006 kan nuttig worden verwezen naar de opmerking die de Raad van State, afdeling Wetgeving, in advies 41.034/1/V van 7 september 2006 heeft gemaakt bij artikel 12 van het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering dat heeft geleid tot het besluit van 29 september 2006 en die luidde:

> "Artikel 15, § 1, van het decreet van 6 juli 1994 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994 bepaalt dat in alle gevallen waarin aan natuurlijke of rechtspersonen rechtstreeks of onrechtstreeks lastens de algemene uitgavenbegroting middelen worden toegekend en waarin door de toepasselijke wettelijke, decretale of reglementaire regelingen wordt voorzien in een koppeling van het bedrag aan de index van de consumptieprijzen, de koppeling aan de index van de consumptieprijzen vervangen wordt door de koppeling aan het prijsindexcijfer dat berekend en benoemd wordt voor de toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen.[2] Dat laatste indexcijfer wordt de 'gezondheidsindex' genoemd.
>
> Om in overeenstemming te zijn met de voornoemde decreetsbepaling, moet de in artikel 12 van het ontwerp bedoelde koppeling derhalve worden geredigeerd als een koppeling aan die gezondheidsindex."

[2] *Voetnoot 1 van het geciteerde advies:* Krachtens artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen, bekrachtigd bij de wet van 30 maart 1994, dient met ingang van 1 januari 1994 bij de koppeling van de lonen aan het indexcijfer der consumptieprijzen, het prijsindexcijfer in aanmerking te worden genomen dat daartoe berekend en benoemd wordt.

‡LW-CJISODFDJ-GDJFHMW‡

Een gelijkaardige opmerking kan worden gemaakt bij het ontworpen artikel 12 van het besluit van 29 september 2006: naar analogie van het bestaande artikel 12 – dat in de definitieve tekst verwijst naar de gezondheidsindex – zou ook in het heden om advies voorgelegde artikel 12 moeten worden verwezen naar de gezondheidsindex. Daarbij kan in voorkomend geval zelfs worden melding gemaakt van een specifiek onderdeel van artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 'ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen'.[3]

Dezelfde opmerking kan worden gemaakt bij het ontworpen artikel 13, § 6, van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2012 (artikel 12 van het ontwerp).

Artikel 4

7. De opsomming van wijzigende besluiten in artikel 4 van het ontwerp moet worden vervolledigd met de recentste wijziging bij het besluit van de Vlaamse Regering van 25 mei 2018. Dit dient ook te gebeuren in de inleidende zin van de artikelen 16 en 17 van het ontwerp.

Artikel 5

8. In overeenstemming met de definitie die voorkomt in artikel 1, 12°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2012 schrijve men in het ontworpen artikel 3 van dat besluit telkens "Woonkwaliteitsbesluit" en niet "Woningkwaliteitsbesluit".

Artikel 6

9. Uit artikel 56, § 1, van de Vlaamse Wooncode moet worden afgeleid dat voor de sociale verhuurkantoren tevens de voorwaarden, opgesomd in artikel 56, § 3, van dezelfde Wooncode, van toepassing zijn voor de erkenning als huurdienst.[4] Vraag is derhalve of in de inleidende zin van het ontworpen artikel 4, eerste lid, van het besluit van 20 juli 2012, benevens aan "de voorwaarden vermeld in artikel 56, § 4, van de Vlaamse Wooncode", niet tevens moet worden gerefereerd aan artikel 56, § 3, ervan.

Artikel 8

10. Luidens het ontworpen artikel 7 van het besluit van 20 juli 2012 dient elk sociaal verhuurkantoor een jaarverslag en een financiële planning voor de komende vijf jaar op te maken.

[3] Artikel 2, § 1, van het koninklijk besluit van 24 december 1993 bevat een basisdefinitie van de "gezondheidsindex" terwijl in de overige paragrafen van de betrokken bepaling omschrijvingen zijn vervat die daar in mindere of meerdere mate van afwijken, zoals die inzake de "afgevlakte gezondheidsindex" (artikel 2, § 2, van het koninklijk besluit van 24 december 1993).

[4] Zie in die zin ook de ontworpen wijziging van artikel 5, eerste lid, 1°, van het besluit van 20 juli 2012 onder artikel 7, 1°, van het ontwerp.

‡LW-CJISODFDI-GDJFHMW‡

Hoewel het bepaalde in dat artikel niet wordt vermeld bij de erkenningsvoorwaarden in het ontworpen artikel 4, eerste lid, van dat besluit (artikel 6 van het ontwerp), komen de betrokken verplichtingen neer op een erkenningsvoorwaarde die als zodanig het best wordt ingeschreven in de laatstgenoemde bepaling.[5]

Artikel 13

11. In het ontworpen artikel 14, eerste lid, 1°, van het besluit van 20 juli 2012 (artikel 13, 1°, van het ontwerp), vervange men de verwijzing naar "artikel 13, vijfde lid" door een verwijzing naar "artikel 13, § 1, vijfde lid"; in het ontworpen artikel 14, tweede lid, van het besluit van 20 juli 2012 (artikel 13, 2°, van het ontwerp), schrijve men "vermeld in artikel 13, § 1, vierde lid," in plaats van "vermeld in artikel 13, vierde lid,".

12. In artikel 13, 3°, van het ontwerp wordt beoogd om in artikel 14, derde lid, van het besluit van 20 juli 2012 de verwijzing naar "artikel 13, twaalfde lid," van hetzelfde besluit te vervangen door een verwijzing naar het ontworpen artikel 13, § 4, van het besluit (zie artikel 12 van het ontwerp). Omdat de draagwijdte van dergelijke vervanging onduidelijk is, werd de gemachtigde hieromtrent om nadere toelichting verzocht. De gemachtigde wees

> "op een foute verwijzing in het derde lid van artikel 14 van het huidige besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2012. Dit lid moet niet verwijzen naar het twaalfde lid van artikel 13 maar wel naar het dertiende lid, nl. de afwijking om ook kostenvergoedingen voor externe personeelsleden waarvan het sociaal verhuurkantoor aantoont dat ze noodzakelijk zijn om structureel te voorzien in de personeelsformatie als personeelskosten te beschouwen. Dit werd niet opgemerkt waardoor de fout werd doorgetrokken in het ontwerp van besluit.
>
> Het huidige dertiende lid van artikel 13 met de afwijking wordt in de ontworpen paragraaf 5 van artikel 13 opgenomen. Dit betekent dat in artikel 14 derde lid moet verwezen worden naar paragraaf 5 van artikel 13 en niet paragraaf 4. Dit zal natuurlijk worden gecorrigeerd".

De redactie van artikel 13, 3°, van het ontwerp, dient te worden aangepast in de door de gemachtigde aangegeven zin. Daarbij kan er wel op worden gewezen dat noch in het bestaande artikel 13, dertiende lid, noch in het ontworpen artikel 13, § 5, van het besluit van 20 juli 2012 melding wordt gemaakt van een "afwijking", doch wel van een "goedkeuring" door het betrokken agentschap. Ter wille van de terminologische eenvormigheid verdient het aanbeveling om de redactie van artikel 14, derde lid,[6] van het besluit van 20 juli 2012 hiermee in overeenstemming te brengen.

[5] Zie in die zin trouwens het huidige artikel 4, 8°, van het besluit van 20 juli 2012.

[6] Dit lid zal – gelet op het bepaalde in artikel 13, 2°, van het ontwerp – het vierde lid van artikel 14 van het besluit van 20 juli 2012 worden.

‡LW-CJISODFDJ-GDJFHMW‡

Artikel 14

13. Gelet op het bepaalde in artikel 9, 2°, van het ontwerp, moet in het ontworpen artikel 15, eerste lid, van het besluit van 20 juli 2012 worden verwezen naar het niet aangewende saldo van de subsidie, "vermeld in artikel 8, derde lid" (niet: artikel 8, tweede lid).

Artikel 15

14. Ter wille van de rechtszekerheid zou in het ontworpen artikel 16, § 1, eerste lid, van het besluit van 20 juli 2012 op een meer nauwkeurige wijze moeten worden aangegeven welke "relevante bepalingen" van het Wetboek van economisch recht en de uitvoeringsbesluiten ervan worden bedoeld.[7]

15. In artikel 1, 8°, van het besluit van 20 juli 2012 wordt bepaald dat onder "ondersteuningsstructuur" de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen wordt verstaan. Het kan bijgevolg misleidend werken indien in eenzelfde bepaling van zowel de voornoemde Maatschappij als de ondersteuningsstructuur melding wordt gemaakt, zoals in het ontworpen artikel 16, § 5, van het besluit van 20 juli 2012 het geval is. Het verdient daarom aanbeveling om in deze laatste bepaling de woorden "Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen" te vervangen door het woord "ondersteuningsstructuur".

Artikel 16

16. Het ontworpen artikel 16/1 van het besluit van 20 juli 2012 luidt:

> "De minister bepaalt de reikwijdte van de externe bijstand als een sociaal verhuurkantoor in toepassing van artikel 56*bis*, § 2, 4°, van de Vlaamse Wooncode verplicht wordt beroep te doen op gespecialiseerde externe bijstand ter verbetering van het bedrijfsbeheer of met het oog op het vermijden van de gedwongen stopzetting van de activiteit."

Zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving, reeds meermaals heeft opgemerkt, kan de overdracht van de uitoefening van een verordenende bevoegdheid door de Vlaamse Regering aan één van haar leden enkel toelaatbaar worden geacht in zoverre die overdracht slechts regels betreft die van bijkomstige of detailmatige aard zijn.

Het bepalen van de reikwijdte van de externe bijstand die aan een sociaal verhuurkantoor kan worden opgelegd, maakt evenwel een essentieel aspect uit van de regeling van de door artikel 56*bis*, § 2, 4°, van de Vlaamse Wooncode als sanctie voorgeschreven verplichting en kan niet worden beschouwd als zijnde een aangelegenheid van bijkomstige of

[7] De verwijzing naar "de wet van 17 juli 2013 houdende invoeging van Boek III 'Vrijheid van vestiging, dienstverlening en algemene verplichtingen van de ondernemingen', in het Wetboek van economisch recht en houdende invoeging van de definities eigen aan boek III en van de rechtshandhavingsbepalingen eigen aan boek III, in boeken I en XV van het Wetboek van economisch recht" moet worden vervangen door een verwijzing naar het Wetboek van economisch recht.

‡LW-CJISODFDI-GDJFHMW‡

detailmatige aard waarvan de regeling aan de minister kan worden overgelaten. De inhoud van de verplichting van het bepalen van de reikwijdte van de externe bijstand die aan een sociaal verhuurkantoor kan worden opgelegd, zou minstens in zijn essentie door de Vlaamse Regering zelf in het ontworpen besluit moeten worden ingevuld.

17. In artikel 56*bis*, § 2, 4°, van de Vlaamse Wooncode wordt de Vlaamse Regering opgedragen om "de voorwaarden en de procedure voor het bekomen van [de] aanvullende subsidie [voor de externe bijstand]" te bepalen. In het ontworpen artikel 16/2 van het besluit van 20 juli 2012 wordt in dat verband vermeld dat de kosten verbonden aan de uitvoering van de opdracht volledig worden gesubsidieerd. Vraag is of voor een werkbare subsidieregeling met deze laatste bepaling kan worden volstaan en of de Vlaamse Regering op dit punt niet in een meer uitgewerkte regeling moet voorzien waarbij de "voorwaarden" en de "procedure" voor het krijgen van de aanvullende subsidie worden bepaald, zoals voorgeschreven in artikel 56*bis*, § 2, 4°, van de Vlaamse Wooncode.

Artikel 18

18. In het ontworpen artikel 17 van het besluit van 20 juli 2012 worden de gevallen bepaald waarin de uitbetaling van de subsidie aan een sociaal verhuurkantoor kan worden stopgezet en teruggevorderd. In dat verband dient te worden gewezen op artikel 13 van de wet van 16 mei 2003 'tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof',[8] dat luidt:

> "Tot onmiddellijke terugbetaling van de subsidie is gehouden de begunstigde:
>
> 1° die de voorwaarden niet naleeft, waaronder de subsidie werd verleend;
>
> 2° die de subsidie niet aanwendt voor de doeleinden, waarvoor zij werd verleend;
>
> 3° die de in artikel 12 bedoelde controle verhindert.
>
> Blijft de begunstigde van de subsidie in gebreke de in artikel 11 bedoelde verantwoording te verstrekken, dan is hij gehouden tot terugbetaling ten belope van het deel dat niet werd verantwoord."

Het ontworpen artikel 17, 2° en 3°, van het besluit van 20 juli 2012 is niet in overeenstemming met de aangehaalde wetsbepaling in zoverre in de erin bepaalde gevallen de uitbetaling van de subsidie slechts "kan" worden stopgezet en teruggevorderd, terwijl artikel 13 van de voornoemde wet van 16 mei 2003 voor dergelijke gevallen voorziet in een verplichting tot

[8] Deze wet is van toepassing op de gemeenschappen en de gewesten op grond van artikel 50, § 2, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 'betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten'.

‡LW-CJISODFDI-GDJFHMW‡

"onmiddellijke terugbetaling" van de subsidie.[9] Het ontworpen artikel 17, 2° en 3°, van het besluit van 20 juli 2012 kan om die reden niet ongewijzigd worden behouden.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES Marnix VAN DAMME

[9] Anders is het voor het ontworpen artikel 17, 1°, van het besluit van 20 juli 2012, omdat de daarin beoogde "sancties (…) vermeld in artikel 56*bis*, § 2, van de Vlaamse Wooncode" geen betrekking hebben op de voorwaarden, doeleinden en controle van subsidies, maar wel op de erkenning, opdrachten en werking van de sociale verhuurkantoren.

‡LW-CJISODFDI-GDJFHMW‡